

25.7.86

קוץ קוץ כמה חם
אדם כל עוד נפשו בו בורח לים.
והמים בתולים
ויש גם גלים.
אבל המדוזות...
ובך עם גוף שנצרב
ונשמה שמצוברחת
הולך לו אדם מהפח אל הפחת

אלק בליצ'ונוק - ג'יבוק קן זאנאן

הצוות למען אימוץ אסיר-ציון בברה"מ מציע לקיבוץ לקבל על עצמו אימוץ אלק זליצ'ונוק - אסיר ציון.

אלק (רואלד) זליצ'ונוק הוא יליד שנת 1936. מהנדס אלקטרוניקה ברמה מקצועית גבוהה, ד"ר למדעים מדוייקים, מחברן של עבודות מדעיות רבות ובעל מספר המצאות. אשתו גלינה, גם היא מהנדסת.

ב-1978 הגיש אלק בקשה לעלייה ונתקל בסירוב.

אלק זליצ'ונוק, תושב לנינגרד, הינו אחד המורים הטובים והידועים לימד שנים בדירות פרטיות. הוא גם דיבר יפנית ואנגלית. ב-1891 הוזחר אלק על ידי הק'ג'ב'י לבל ללמד עברית. אלק טען כי אין חוק האוסר על הוראת עברית לחבר'ים כבילוי, ולא כמקצוע. כתוצאה מתשובה "חצופה" זאת, קבל אלק הודעה כי לא יורשה לצאת את רוסיה במשך חמש-עשרה שנים. הטלפון בביתו נותק. באוגוסט 81, הוא נקרא למשרדי הק'ג'ב'י שלוש פעמים שם נזפו בו על כי ממשיך ללמד עברית. הוא המשיך. זה קרה באוגוסט. בספטמבר כבר נערך חיפוש פראי בביתם של משפחת זליצ'ונוק. ארבעים ספרים הוחרמו.

באוקטובר 81 שוב נקרא אלק למשרד הק'ג'ב'י שם הוא נחקר במשך ארבע שעות. עם שובו הביתה פלחה אבן את חלון ביתו ונפלה באותו מקום שאחייניתו שחקה רגע לפני כן. אחרי כמה ימים באו קציני הק'ג'ב'י לחקור את גלינה.

אלק המשיך ללמד עברית וההטרדות נמשכו. ביוני 85 חפשו בדירתו במשך שעות במטרה למצוא הוכחות לעילה למאסר. נלקחו אצלו העתקים של מכתביו, והוא נעצר והואשם בהשמצת ברית המועצות. באוגוסט נידון אלק לשלוש שנות מאסר.

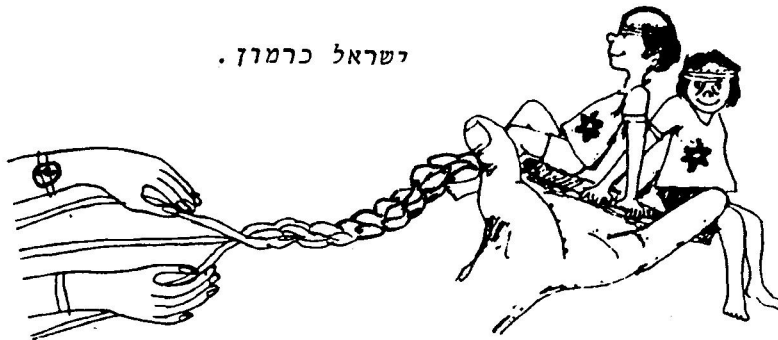
אלק סובל ממחלות רבות. מצב האוזניים אינו תקין, בעיות עם כלי הדם, ובעיקר לחץ דם גבוה. בבית הסוהר החמיר מצבו מכיוון שלא יכול היה לקבל תרופות או אפילו תשומת לב. קבל אוכל מלוח מאוד למרות שאסור לו לאכול אוכל מלוח בכלל. כתוצאה עלה לחץ דמו לגובה שמסכן את חייו.

כבר למעלה משנה שאלק אסור, בלי טיפול רפואי ראוי. דבר זה מכביד מאוד גם על רעייתו גלינה. היא עצמה חולה ובקושי רואה (איבדה 90% מן הראייה). מתרוצצת בין המשרדים להשיג עזרה רפואית מינימלית, ונתקלת בקיר אטום. ה"הרפתקה" האחרונה שלה היתה כשהודיעו לה כי מעבירים אותו לקזחסטן, וכששאלה היכן הוא - ענו כי אבדו עקבותיו ואיש אינו יודע.

אחרי שבועיים של חיפושים, נמצאה ה"אבידה".
 נקל לשער את הרגשותיה של גלינה.

לא לק ולגלינה אין ילדים. שני אנשים גלמודים שעומדים מול השלטונות
 הסובייטים בכבוד - כל מסר מן הארץ מביא להם עידוד רב. הקיבוץ
 שלנו בודאי יאמץ אותם בחפץ לב ובחום.

ישראל כרמון.

ט. ר. ל. ק. ר. ה. מ. ע. י. נ. י. ר. !
 ++++++

מסכים אני להצעתו של משה ד. לפתוח מדור תגובות בעלון.

ברצוני להעיר למשה ד. על הערה ג' שלו, הנורגעת לנסיעות
 להר"ל. במיוחד למשפט המסכם: "בסופו של דבר, מי שמחליט לנסוע
 יסב, אבל תוך כדי עגמת נפש וביזוי עצמו".
 כדאי שמה ד. ירענן זכרונו מתקופת היותו מזכיר קבוץ. גם אז
 היו פניות מיוחדות איך התיחס אז מזכיר הקבוץ?

אברהמ'ל

השקוף 27.7 - 1.8 אקלה קצבים
 יניקוי יחש.
 עלה הקלה - ימים א, ק, ע' א'
 בין השלח 11 - 13 אחסן (הקצבים)

כקויאם לתות

לאחרונה קרו בקבוץ מספר מקרים שהם בבחינת מעשים בל יעשו וחשוב שהחברים יהיו מודעים להם. מספר כלבים נעלמו לבעליהם מבלי שהוגד להם דבר לפני ואחרי המעשה. כשניסו לברר אצל הממונים לדבר - הפלא ופלא - איש לא ראה, איש לא שמע, וידו של איש לא היתה בדבר. סבורתני שיש כאן כמה היבטים חמורים מאד של העניין וראוי לעמד עליהם:

א. אם באמת לא היה זה מעשה של האנשים הממונים על כך, הוזה אומר שמישהו לקח את החוק לידי ונעשתה כאן פגיעה מחפירה ברכוש פרטי של אנשים, הגובלת במעשה בריונות.

ב. מדוע האנשים שעשו זאת לא עומדים מאחורי מעשיהם, אם הם כה בטוחים בצדקתם. סבורתני שזכותי לדעת מי לקח את כלבי, ומה עלה בגורלו.

ג. משום מה כל הכלבים שנעלמו היו קטנים ובלתי מזיקים, וללא ספק לא משוטטים יותר מאשר רב הכלבים האחרים בקיבוץ. וזאת בזמן שכלבים שתקפו ונשכו אנשים עדיין מסתובבים חופשי. האם מה שקובע כאן הוא הסטטוס של בעל הכלב? (כששאלתי מדוע דוקא הכלב שלי נעניתי כי "כנראה בגלל שאותו היה הכי קל לתפוס". האם איך זה מזכיר את הסיפור על אדם שאיבד כסף במקום מסוים והוא מחפש אותו במקום אחר, משום ששם יש אור?!)

ד. אם מי שעשה את המעשה באמת כל-כך חרד לשלום הציבור ובריאותו, מדוע הוא לא מתחיל לטפל קודם כל בהמוני החתולים שמפזזים בחופשיות במטבח ובחדר האכל, בתוך האוכל ועל השולחנות?! נראה לי שיש כאן צביעות מסוימת.

ולסיום - נראה לי שדברים אלה צריכים להטריד כל אחד, וגם מי שאיך לו סנטימנטים מיוחדים לכלבים, משום שמה שצורם בכל העניין הוא דרך הטיפול והחוצפה שיש לבן-אדם להתערב בברוטליות כזו בחייו של בן-אדם אחר. היום זה הכלב שלי מחר שלך ומחרתיים זה יופיע בכלל בתחום אחר. נראה לי שלא זו הדרך.

עדו

פה קבור הכלב

לעדי או סימפוזייה לרכוש פרטי

עושה צרכיו בארגזי החול של הילדים, נושך ונובח על חברי קיבוץ וילדים וגורם לטראומות נוראיות כך שלפעמים קשה לעבור בשכונה מסוימת מיוחד כלב זה או אחר. וחתולים שחורים חוצים לך את הדרך וגורמים לך ליום שחור. אגב היה נסיון לא כל - כך מוצלח לחיסול נגע החתולים אך היו מספיק חכמים שהפכו את התרדימון וגרמו לפיספוס גדול.

עדי אני לא רוצה שתקחי זאת אישית כי רוב בעלי הכלבים והחתולים שמעירים להם מצפצפים כי כלם יודעים שכלום לא יעשה, וחסר למישהו שיגע בכלב שלי או בחתול ולכן הדבר נשמר בסוד כי אני מתאר לעצמי שאף אחד לא ירצה להתמודד עם בעיה מסובכת כזו שגורמת לפעמים לסיכסוך ממושך ושמירת טינה. ובעיני החברים והילדים בעיקר נחשב לרוצח בע"ח ואדם רע ולא סמפטי.

זו עבודה של תברואך והוא לא שואל של מי הכלב אלא לוקח אותו או מחסלו מייד. בסביבה שלנו הודיעו על כלבת, ואם תכנס לכאן מכה זו, המצב יהיה קשה ובלתי נסבל. כמובן שכמו בכל דבר בקבוץ מתקיפים את החוליות החלשות ואת הכלבים היותר קטנים כי אותם קל לתפוס, אך לא התכוונו לפגוע בך אישית ואני מקווה שהלקח יילמד ואנשים נוספים יבינו שמטרד כזה לא ימשך ומישהו יחליט ויבצע סילוק מטרד כזה בשקט בלי רעש גדול.

אני, לסיום רוצה שתדעי שאיני מתחמק מאחריות, ורואה בענין פאילו אני עשיתי זאת ומצטער בכל הכנות.

לפני שאתחיל לענות למאמרך, אני רוצה וחשוב לי שתדעי שידי לא היתה במעל. אך בקבוץ אני נחשב לאחראי על כלבים וחתולים וכל אחד שיש לו בעיה כלבים או שנעלם לו בע"ח מיד פונה אלי, לכך החלטתי לענות לך.

אני חושב שאיך איש בקבוץ שיש לו כלב או חתול שאני רואה אותו משוטט בחצר עושה את צרכיו בכל מקום, מקלקל כל ילקה טובה, השתוללות כללית של לפעמים 6-7 כלבים, רציפת כל פחי האשפה הקטנים על הגינות והדשאים, שלא בזההי ממנו שוב ושוב - אבא החזק את כלבך לידך ואל הגרם לי להרגיש שאני חי בהור "סלמס". לך עדי הערתי לפניה 3-4 פעמים, חייבת יפה להגיד פעם קשרת אותו עד שברח את למעשה הכלב הזה היווה בעיה כמו עוד הרבה כלבים שהתחלתי אחריים. קל מאוד לומר לאיך מעשה שזה רכוש הפרטי, לבר כל הציבור צריך לסבול שרכוש הפרטי? האם נראה לך שאנשים חוננים עם רכבים, אופניים, תלת אופניים, למישהם על צמחים ועל הדשאים יאבד צריך לקחת ולזרוק אותם לברום אחר (פעם הייתי לוקח אותם להניוץ).

רכוש פרטי הוא פרטי כשהוא אצלך בהדר שלך, אך לא בבית שלי ולא קורע לי את הנעליים ודגורבנים, את העיתונים והספרים, ומפזרם בכל מקום.

אם נפגעת אישית כי
אהבת את כלבך אך הרבה
מאד בעלי כלבים וחתולים
מזניחים את בע"ח שלהם
ונותנים להם חופש מוחלט
להסתובב בכל מקום וכל יום.

עלייך להביך גם שכלבים
קטנים ובלתי מזיקים אלה,
ממליטים כל אחד 7-8 גורים.
ובלי פיקוח, ומישהו כבר יטפל
בהם, ואה"כ יחפשו באשפתות אוכל.

כל הביטויים שלך, הקשים,
שהשתמשת בהם, ברוטליות,
וחוצפה, וחדירה לרשות הפרט
וכו'. נובעים מכאב אמיתי על
כלב שכנראה אהבת אך היית
צריכה לשעות להזהרות החוזרות
ונשנות.

אני חושב שהגיעו מים עד נפש
גם בנושא החתולים וגם בנושא
הכלבים, ונראה לי שיש לצמצם
עוד ועוד את מספרם, ויש גיבוי
מהמזכירות, שמחזקת את ידי כל אחד
ועומדת מאחוריו של מי שיטפל
בנושא.

ושוב איתך הסליחה!!!!!! פיצ'ון

* מזל טוב וברכת חתן וכלה
לתמי ועופר, להורים אסתר ואשר
ולכל המשפחה
לתמי (גם) ברכת הקלטות טובה
בקבויץ.

* לעינת

וריצ'ארד

ששברו כומית בארץ ציון ירושלים
מזל-טוב לנישואים
זכמובן אם לשושקה ומשה
ובני משפ' מעידו

אנחנו אשתדלים

לפני למעלה משנה הנהגנו בכלבו את שיטת "הכרטיס העצמאי" לכל ילד החל מכיתה ג'. ההורים מפרישים חלק מסויים מתקציבם השנתי, ומן הקרן הזאת הילד מקבל בכל חודש סכום קבוע (עם עליית ערך בימי אינפלציה). סכום זה נמצא בשליטתו המלאה של הילד בבואו להניותו בכלבו.

הכיתות הצעירות באות במרוכז, בלינוי אחת המחנכות, ילדי המוסד כרצונם. בהתחלה כמה מן ההורים הביעו את התנגדותם לשיטה זו, מסבבות שונות, אולם אנחנו ראינו כי ההסדר החדש מילא את כל צרכותינו: הם מתנסים בקושי ובאחריות של בחירה חפזית, עומדים בעומות ישיר ומיידי עם הגיון החלטתם הם: הוצאת כסף - הגעת לסכום של אפס, חסכת והוצאת מעט - עוד נשאר לך כסף גם לסוף החודש או אפילו להעברה לחודש הבא. ובכלל מומחשים ומתבהרים כאן מושגים של סחורה ותשלום, של מחיר ושל ערך הכסף - כל אלה מקבלים משמעות אישית קונקרטית.

האם החברים שלא היו מרוצים מנוהג זה עדיין שומרים על התנגדותם או לא? זאת אחת השאלות שנשאל את חברי הקיבוץ ב ש א ל ו ן שאנו עומדים להפיץ בקרוב, במטרה לעמוד על מידת הצעות רצונכם מן הכלבו ושירותיו.

כרגיל אנו גם שואלים לדעתכם והצעותיכם לגבי מיגוון ההצע של פריטים למכירה ולחלוקה, אך הפעם - בתוקף הנסיבות הכלכליות - נשפנו עוד שאלה: האם יש לך הצעות לצמצום פריטים, לחסכון וייעול שנוכל לנקוט? כן נשאל על טיב השירות, נוחות מועדי הפתיחה ועוד.

אנו מעוניינים מאוד לקבל תשובות רבות ככל האפשר ומבטיחים לזה השומת-לב לכל הערה של כל חבר וילד. לא נוכל, כמובן, להתחייב לרוב כל עצה: מיגבלות המקום חמורות ומכבידות עלינו מאוד. אינם נזכירה קטן מאוד לגבי קיבוץ בגודל שלנו, חדר איכסון המלאי שיש בו צריים ביותר, וכל זה מונע מאיתנו להזמין נפח גדול יותר של סחורה, כלומר להחזיק מלאי לתקופה ארוכה. אך, כאמור, אנו נשתדלים לשפר ולהשתפר, ולכן דרושה לנו התייחסותכם הכנה. השאלה איננו שמי, אך מי שירצה לחתום את שמו יוכל לעשות כן).

בפרטם הקרובים נחלק את השאלון - אנא השיבו על שאלותינו, העירו הצעותיכם והחזירו לנו בהמוניכם.

בתודה על שיתוף הפעולה -
בשם צוות עובדי הכל-בו
יואל דרום

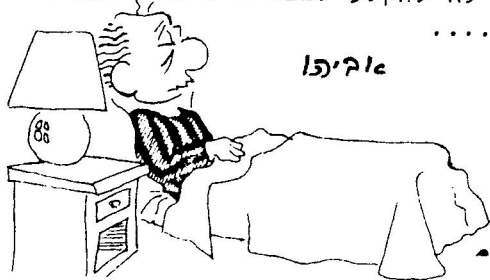
בערב שבת ה-18.7 ערכנו מסיבת קבלה לקבוץ לבני "אלוף" ו"ערבה" זו בהחלט "סיבה למסיבה" אפשר להגיד אפילו סיבה טובה, ואפשר היה לצפות שיום חג זה גם אם לא יציף את ליבנו בשמחה ויעביר אותה על גדותיה, לפחות יצליח להוציא אותנו קצת מהשיגרה ואולי אפילו נזכה שבערב כזה יוותרו החברים על ה"סיבה למסיבה" בטלורזיה למען המסיבה עם הסיבה (הנ"ל) ויבואו להשתתף באירוע.

אבל, ציפיות לחוד ומציאות לחוד.

והשאלות

- א. לכמה אנשים צריך לצפות בערב כזה, 20 ? 50 ? 100 ? 300 ? ובהמשך לנ"ל - כמה כסאות צריך להוציא (ואחר-כך להכניס) כמה אוכל (כיבוד) צריך להכין?
- ב. איפה צריך לקיים מסיבה כזו? על שטח גדול עם הרגשה של קיבוץ קטן, או אולי להסתגר בין ארבע קירות ולהרגיש צפוף.
- ג. מה צריך להרגיש מי ש"השתגע" והכין את הערב. צריך היה להגיד לו "מילה טובה" אבל מי שלא היה מזן הסתם לא יכול להגיד... ואיך מי שיגע לו בכתף או ילחש לו באוזן.
- ד. מה צריכים להרגיש בני "אלוף" ו"ערבה"

השאלות הנ"ל הן שאלות פתוחות. נדמה לי שהתשובות עליהן די ברורות!!
 כל החברים שעוד רוצים "תרבות" ששואלים מדי פעם "מה עם וע. תרבות?" "למה כל-כך יבש כאן?" כדאי שיקחו בחשבון שאנחנו הולכים ומאבדים את הסיכוי שמישהו (איזה פראייר) יקח על עצמו את הג'וב הזה. ענינם של אלה ש"בישלו" את המסיבה הזאת הוא כענינו של טבח שבישל ארוחה, סידר את השולחנות, הגיש את האוכל ורק הסועדים לא באו.
 טבח (בוגר תדמור!) ישתדל מן הסתם לא להקלע למצב ביש כזה בעתיד. הטבח הוא בבחינת משל אבל הנמשל.....

ממוצע ק"ג לפרה (לפי בקורת חלב) 9858 ק"ג.
% שומן לפרה 3.15.

סה"כ יצרנו 2,125,714 ליטר חלב בשנת תשמ"ה, כאשר המכסה השנתית שלנו היא 2,120,000 ליטר, כך שנשאר לנו "אוויר לנשימה" מבחינת המכסה לשנה הבאה.

סה"כ הכנסות מהרפת היר \$823,467, לעומת סה"כ הוצאות של \$652,446 מה שמשאיר אותנו בהפרש של 171,021 (יתרה א' - ערך מוסף), ואם נוריד הוצאות עבודה - 87,200, הרי שיתרה ב' משאירה אותנו ב-83,821 הכנסה!

במילים יותר פשוטות, תרומה א' לפרה היתה \$730, ותרומה ב' לפרה היתה \$357. אלו הם מדדים אשר מציבים אותנו במקום טוב באמצע, וטיפה לכיוון מעלה ברמה הארצית. מבהינת ימי עבודה לפרה ירדנו מ-8.9 ל-8.4 ימי עבודה ולמעשה זהו אחד המרכיבים הבודדים שבו ניתן לחסוך ולשפר הרבה. במבט כללי, אפשר לומר, שענף הרפת בתשמ"ה היה ענף רווחי, (בכל הארץ) ושמדיניות ממשלתית קלוקלת עדיין לא פגע בו.

ואכן אם נסתכל על תרומה א' לרפת של שנת תשמ"ד (143,842), נראה שהיתה עליה ריאלית של כ-20% בהכנסות השנה. אך למרות כל הדברים הטובים הללו, אני חושב, שאם לא ניקח את הענף הזה קצת יותר ברצינות, הרי שתמיד נשאר במקום טוב באמצע, במקום להיות במקום טוב למעלה, מכיוון שיש לנו את הפוטנציאל, אך הצוות ברובו חסר ניסיון, ועקב תחלופה רבה דם אין אפשרות לרכוש ניסיון. במשך 4 שנות כהונתי התחלפו 4 צוותים של עובדים חדשים, זמי שנשאר נושא במעמסה לאורך כל הזמן הם סוזי א., וישראל גרמן.

היום הצוות מורכב מ: ישראל ג. סוזי א., ירון שור, סוף, ולאחרונה נוספו לנו גם דקר ואלי מערבה. כמו כן אנו מבורכים במוסדניקים מסוריים אשר עוזרים לנו בכל, והם אמיר ברק, בועז ארגוב קדין אלעזרי,

סמדר גלאור, ונטע גוטליבר אשר עברה זמנית לשלחין.

רפת הוא ענף אינטנסיבי, לאורך כל ימות ולילות השנה, וכתוצאה מכך באופן טבעי, מצטברים לחצים, אשר יש צורך לפרק אותם לעתים קרובות כדי שלא יצטברו יותר מדי ביחד. את זאת אנו עושים ע"י שיחות בין מרכיבי ה"לחץ" ובד"כ זה פועל טוב ומשיג את מטרתו.

אחת הבעיות היותר מטרידות אותי (ואולי גם את שאר הצוות) הן חליבות הערב. אנחנו מנסים להגיע להסדר חדש, לפיו יחלב כל מחליף פעם אחת בחדש ערב, וע"י כך אולי נוכל להגיע למצב שבו לרפתן לא יצא יותר מאשר ממוצע של 4 חליבות ערב בחדש!!

ברפת עצמה, אנו רואים עכשיו, איך שהסככה החדשה עומדת לקבל צורה סככה מדגם "לכיש" (אשר ישראל ג. הוא אחד מהוגי הרעיון) אשר תוכל לקבל לתוכה עוד כ-60 פרות בהתחלה, ו-100 יותר מאוחר, דבר שיביא לרווחת הפרות הנחלבות ואולי יאפשר גידול עגלים מקומי.

חוץ מזה קשה לי להצביע על שינויים או השקעות משמעותיים ברפת בשנים האחרונות, עקב המצב הכלכלי, ונראה לי שנצטרך מתי שהוא "להשיג" את החסר גם במבנים (שהם מאד מיושנים) וגם בציוד.

..... זזזזז
 מה קרה לכם החבכים שלי,
 כיון לי ל-כך הכבה.
 נלאותי אהב
 אאני אצוב
 אאני אמת...
 ..... זזזזז

משקל הארבי (כשר)

אורי לביא, צעיר מתבגר, כבר לא ילד. נשוי + 1. יוצא בקרוב להשתלמות ארוכה משאיר אחריו את הרפת לאחר תקופת ריכוז ארוכה. ללא ספק אחד מהחברה ששמים כתף, (למרות שיש כאלה ששמים לב בעיקר "לקפיצות שלו לארה"ב) לרגל סיום תפקידו כמרכז הרפת הרמתי איתו כוס קפה ורשמתי כמה תשובות לכמה שאלות שניסחנו ביחד.

כמה שנים ריכזת את הרפת?

ארבע שנים.

האם הרגשת שזה יותר מדי, או אולי פחות מדי?

בתנאים נורמליים, עם צוות קבוע ויציב פחות או יותר - ארבע שנים זו תקופה סבירה, אבל התחלופה הרבה בצוות הפכה את הרכוז ל"שגעון" כל שנה (בערך) להכניס עובדים חדשים וללמד אותם את האלף-בית.

מי אמר להחליף אותך?

המועמד לרכוז הרפת אחרי הוא אברי פינק. אברי נמצא אמנם בשנת חופש (כידוע) אבל בתקופת החגים הוא אמור לנחות ולהכנס למגפיים.

האם הוא מספיק "מבושל"? זה לא מוקדם מדי?

אני מאמין שלמרות החופש הארוך אברי יצנח לרפת על הרגליים ויוכל להצליח ברכוז. גם הצוות העכשווי, על אף התחלופה הגדולה בעבר, הוא היום צוות בעל רמה גבוהה ואמינות ויוכל בהחלט לעזור לו.

האם במשך ארבע השנים האחרונות היתה התקדמות בענף או שמא נסיגה?

(אורי מנסח את התשובה בזהירות) התשובה היא קצת מורכבת, יש בארץ התקדמות מתמדת בענף הרפת גם ברמה הגנטית של הפרות וגם בהישגים המקצועיים של הרפתנים. נדמה לי ששמרנו על קצב התקדמות התואם את ההתפתחות בענף, אבל לא הגענו לפיסגה, שמרנו על מקום טוב אבל לא נכנסנו עדיין לספר השיאים. מבחינת תנובת החלב וטיבו (עפ"י ביקורת החלב) בהחלט קפצנו קדימה-עלינו מ-9200 ק"ג לפרה בתשמ"ב עד כמעט 10.000 ק"ג בתשמ"ה. חשוב אבל להדגיש כי ביקורת החלב זהו רק צד אחד שלא תמיד מצביע על הישגי הרפת האמיתיים. שאלה יותר חשובה היא רמת הרווחיות לפרה, והרווחיות קשורה לא רק לגובה התנובה, אלא לא פחות מכך לרמת ההוצאות או בלשון אחרת למתיר הפקתו של ליטר חלב.

בעבר שמענו על מהפכה במעבר לשימוש בזבל עופות כמזון לפרות.
לאן התגלגלה "מהפכה" זו?

כבר שנים רבות אנחנו מאביסים עגלות בתחמיץ זבל עופות.
בשנתיים האחרונות קמה אסכולה שטוענת כי אפשר להאביס גם פרות
חולבות בזבל עופות. אני (מחייך אורי) די מסויג. אני חסיד של
המשפט העממי - "זבל הוא זבל" ואם רוצים לקבל חלב בכמות ובאיכות
צריך להציע את המזון הטוב ביותר.

משהו על המוסדניקים

בניגוד לשנים קודמות, כאשר המוסדניקים היוו חלק קטן מהענף, שנועד
בעיקרו לסתימת חורים. הרי היום המוסדניקים הם למעשה הגוף הדומיננטי
ברפת. לא מדובר בלשון הגזמה כדי לעשות פוזה חינוכית. המוסדניקים
הם היום הגוף הגדול ביותר בצוות. הם מגלים רמה גבוהה ואחריות
רבה (בדרך כלל).

אחרי ארבע שנים יש לך בוודאי קצת מחשבות והרהורים...

לא קצת!

נר?

מבחינה מקצועית זה היה תפקיד מרתק! אתה לומד כל יום דבר חדש.
וארבע שנים זה הרבה מאד ימים... מבחינה חברתית זה תפקיד שוחק
ומתסכל. שוב ושוב אתה נוכח לדעת שכדי למלא תפקיד מרכזי בקבוץ,
אינך יכול להיות חבר של כולם, ואתה מושמץ.

(דוגמא, אני שואל?)

לדוגמא, כשאתה מסרב לתת טרקטור למישהו מסיבות משקיות ומקצועיות
גרידא. הוא הופך את זה לעניין אישי ואחר-כך לשנאה אישית וזהו -
לא מדברים, ולא אומרים שלום. עוד דוגמא? (כן!) אם פעם אחת כמרכז
ענף אתה לא יכול לחלוב "ערב", ומחליף מתבקש לסתום את החור
(הגיוני לא?!). אז סביר מאד שלמחרת אני אשמע (בד"כ באופן עקיף
מלחצי הקיבוץ) שאני מתחמק מחליבות ערב.

השאלה שאני שואל את עצמי - למה אני צריך להעמיס על עצמי את כל
התסכולים ואי-הנוחות כאשר אני יודע שבעשירית (1/10) מאמץ אני
אזכר לאותן הטבות ולהרבה יותר שלום בית.

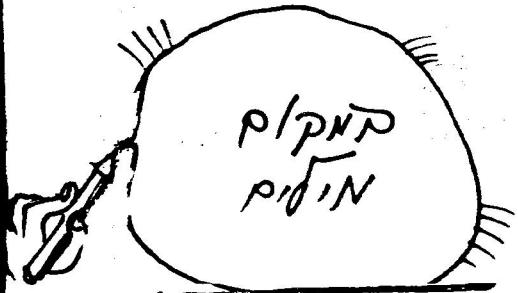
זה לא קצת מוזר שבחוף (משום מה!) אנשים דוהרים קדימה לתפקידי
ניהול, תוך נכונות לדרוס אס צריך (ראה J.R.) ואצלנו בקבוץ צריך
שלוש שורות קיבוץ כדי לשכנע מישהו שיקח תפקיד ואחריות.

לאורי, החולץ בקרוב
את מגפיו
ברכת הצלחה בעתיד

מנתנו על המפה!!!

כתוב בעלון

אז כתוב גם בעיתון

מה שמתפרסם בעלון, יוצא לרשות הרבים! למרות שלכאורה עלון כפר מנחם (כמו עלונים אחרים) הוא מקומי (מאד) ופנימי, בכל זאת מסתבר שהדברים מתגלגלים הרחק הרחק.

לאחרונה "זכינו" לאישורים אחדים לגלגול זה. הדברים יוצאים מפשטותם כשמסתבר (וזה בהחלט לא מפתיע) שמה שזוכה לפרסום בעתונים זה לא הברכות, התוצרת, השבחים ושאר מלים טבבות, אלא דוקא הצרות.

מסתבר שיש עניין ציבורי בסממני החולשה של החברה הקיבוצית. הגילוי המרעיש שחברי הקיבוץ הם בסך הכל, בני אדם, מושך את העתונאים לחטט בכל פרסום קיבוצי בתקווה לגלות משהו עקום "מפלונטר" לפוצץ את המיתוס של הקיבוצניק היפה.

במצב דברים זה שמן הסתם ימשך עוד איזה דור או שניים, צריך לשקול מה לפרסם.

בקצרות אפשר לטעון אחת משתי טענות מנוגדות:

א. אסור להציג בעלון את הצללים של חיינו. אלו יתגלגלו לידיים זרות ומתנכרות וישמשו כמקור להשמצה וביזוי.

ב. אנחנו צריכים לכתוב הכל, גם ביקורת ואפילו היא קשה. ואל לנו להתיחס "למה שיגידו בגת ובחוצות אשקלון".

ובתורן ישנה הגישה המורכבת הלוקחת בחשבון גם את "מה שיגידו" וגם את הצורך בביקורת ובוויכוח.

כחומר למחשבה בנושא זה כדאי לעיין בקטע הגזור מעתון מעריב (מלפני כשבוע) המסתמך על פרסום המזכירות בנושא האלכוהול בצפית. העלון האחרון מס' 12 (1408)

חברי קיבוצים קיימו הילולות שיכורים

במוסד "צפית", מוסד חינוכי של כמה מקיבוצי השומר הצעיר, יש חניכים אלכוהוליים.

ליסטים במצב קשה. האלכוהול הפך לדרך בילוי ולתרבות חיים. בעלון קיבוץ כפר מנחם, הפאסט ב"השבוע", מתפרסמות החלטות והנחיות למוסד החינוכי. המוסד והקיבוצים מתנגדים לכל שתיית אלכוהול כביסוי לתרבות חיים וארועים חברתיים. הורים ומחנכים יבהירו לבנים את הובל בין שתיית כתובות חיים לבין הרמת כוסית בארועי חג ומשפחה. אין לאפשר הכאת משקאות חריפים וכירה למסיבות המוסד. אין לאפשר למוסדניקים לקנות משקאות.

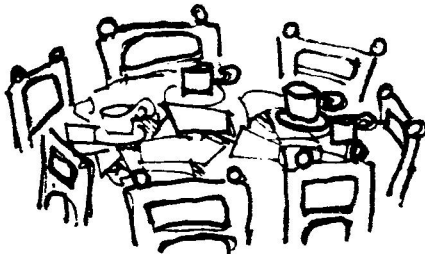
דו"ח שיחות קבוץ 6,12.7/86
=====

שתי שיחות הקבוץ הוקדשו לנושא מדיניות ההשתלמויות לשנת תשמ"ז. הנושא הועלה באחור רב, אחרי שנקבעה לפני מספר חודשים מכסת המשתלמים. על רקע זה היתה בעיה לדון במדיניות, מאחר וזו נקבעה מראש, ובאה בנגוד לנוהלים הקיימים אצלנו. מכיוון ש. השתלמות הנוכחית נבהרה באחור ולא יכלה להשפיע בזמן על המדיניות, היא העלתה לשיחה שתי הצעות כאשר לראשונה הצטרפה גם ו. צעירים.

א. תנתן אפשרות לצעיר להמיר את שנת החופש בשנת לימודים, אחרי שהות של שנה בבדיה.

ב. משתלמים מבוגרים המעוניינים ללמוד חלקית (עד יומיים) יהיו מהוץ למכסת המשתלמים.

הצעה ב' עברה פה אחד. ולעומתה הצעה א' זכתה לדיון אחר ומקיף. תוצאות ההצבעה 27 בעד, 29 נגדה מבטאות את רוח הויכוח והתלבטות החברים בנושא. גם חלק מאלה שהתנגדו להצעה הביעו רצון לדון ברעיון בזמן המתאים ובאופן יותר שלב.

ישיבת מזכירות 8.7.86
=====

1. כלבים וחתולים - בעקבות פניות רבות של חברים, והטרדה בלתי נסבלת של בעלי-חיים אלו, החליטה המזכירות לדון שוב בנושא ולהזכיר לחברים את ההחלטות העקרויות הקיימות זה זמן רב אך אינן מבוצעות.

הבעיה תעלה בשיחת קבוץ על-מנת להביאה למודעות הצבור. להלך ההחלטות:

א. כלב יהיה קשור ומטופל. כלבים וחתולים אשר יסתובבו חפשי, יסולקו מהקבוץ.

ב. משפחה לא תגדל יותר מאשר כלב אחד.

ג. מקומות צבוריים הם מחוץ לתהום בעלי החיים. איסור זה חל גם על רחבת חדר האוכל.

ד. בעל חיים אשר מהווה מטרד לצבור כמו: לילות, נביחות או נשיכות, יסולק.

ה. מתנדבים וזמניים לא יגדלו בעלי חיים.
כל תגובה של המוסדות המטפלים - כמו חיסול או סלוק, תבא אחרי אזהרה ושיחה עם בעל הכלב או החתול.

2. תקציב רכב לאלמנים (ות) - הובא ערעור להשוות את מספר הק"מ שמקבלים אלמנים ואלמנות לזה של משפחה.
הוחלט לא לקבל את הערעור, ולהצמד להמלצות הקבה"א בנדון.
נהוג אצלנו לתת הוספת 50% ליחידים.

3. כספומטים - אמנון הגזבר הציג את יתרונותיו והסרונותיו של הכספומט. השיטה נראית חיובית, שהיא בעיקרה באה להקל על החבר. המזכירות ממליצה והנושא יובא לאשור שיחת הקבוץ.

4. פוריה ושלומי - דירה - החברים האלו מיועדים לעבור לדירתם של מש' תדהר בשכון ח'. שכון זה נחשב לשכון קבע, אך מכיון שדירות אלו הן ישנות ובסטנדרט נמוך, הוחלט לקבל את פניית המשפחה ולראות דירה זו כזמנית.

5. הוריה של מרים טולדו - מרים מבקשת לשמור להוריה אופציה בבא הזמן לבא לקבוץ במעמד של הורים. מרים נשארה יחידה להוריה, אחיה ז"ל נהרג במלחמת לבנון.
המזכירות החליטה, גם במקרה מיוחד זה, לא לחרוג מהחלטות הקבוץ האחרונות, הממליצות להמנע מקליטת הורים. זאת לאור העומס החברתי שלנו הנגזר מהבעיה הדמוגרפית.

ישיבת מזכירות 13.7.86

=====

1. הקמת בית מלאכה מוגן - בהשתתפות הגר ונציגי ר. קשישים, ובריאות, דנו בנושא אשר החל להתגלגל במזכירות הקודמת. מטרת הפרוייקט, הוא ליצור מקומות תעסוקה לחברים אשר אינם יכולים להשתלב במקומות העבודה בקבוץ עקב מגבלות. הובאה בפנינו הערכה שהנושא הוא דחוף. יש כעת בין 15-20 חברים ללא תעסוקה, ומספר זה ילך ויגדל.

הבנין שמיועד לבית המלאכה הוא הגן בין תפוז לפעמון.
סוכס: כאשר יגובש הצוות המתפעל - יובא הנושא לאשור שיחת הקבוץ, בהמלצה של המזכירות.

2. סמק ויולה חו"ל - אושרה נסיעתם לחו"ל במימון פרטי.

3. הופעת מקהלה מדרום אפריקה בבית הבנים - במסגרת קונצרט של 5 מקהלות מה"זמריה" אמור להופיע מקהלה מדר"פ.

בעקבות שאילתא בשיחת קיבוץ והד צבורי בנושא הנ"ל נדרשה המזכירות להביע את עמדתה.

אחרי דיון רחב סוכמה ההחלטה הבאה: המזכירות מתנגדת לערב תרבות ופוליטיקה ולכך לא למנוע את הופעת המקהלה.

הנושא אמור היה לבא לאשור שיחת הקבוץ.

הנהלת הזמריה הקדימה תרופה למכה, ובטלה את הופעת המקהלה הנ"ל בקבוצנו.

4. התקיים דיון בעקבות 2 השירות על ההשתלמויות - וההצעה על המרה

השתלמות לצעירים במקום שנת חופש. בשיחה הובאו דעות שונות

כאשר המאחד אותם הוא - שההצעה לא היתה מספיק מגובשת ושלמה.

5. ענת טולדר - בעקבות הודעתה של ענת על יציאתה מהקבוץ לפני

תום שהות של שנה, החליטה המזכירות לבדוק מחדש את נושא

מסלול קליטת הצעירים בקבוץ. וועדת צעירים וקליטת בנים לקחו

על עצמם להביא את הנושא לדיון.

מתוך כך סוכם לא להגדיר בשלב זה את מעמדה של ענת.

.RDR

טעות האספר

גאון העליונים התפרסם הטעות

אספי הטעונון ל' אש' סרט (אופרת

"עצונו"). אולם מה נכסם אם אספי

הטעונון של השכנים (אש' דוקט)

וצל' ע'הם "אומצ' אשפול")

מי שקיפק צ'כ'ק אש אשקו!!

אצרכת העלון אשמה את

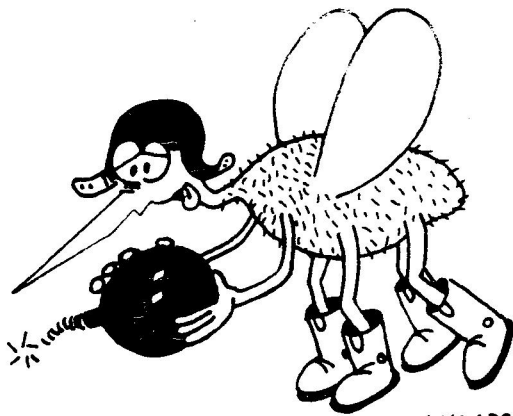
כאן את האספי הנכון

ל' אש' סרט - 3545

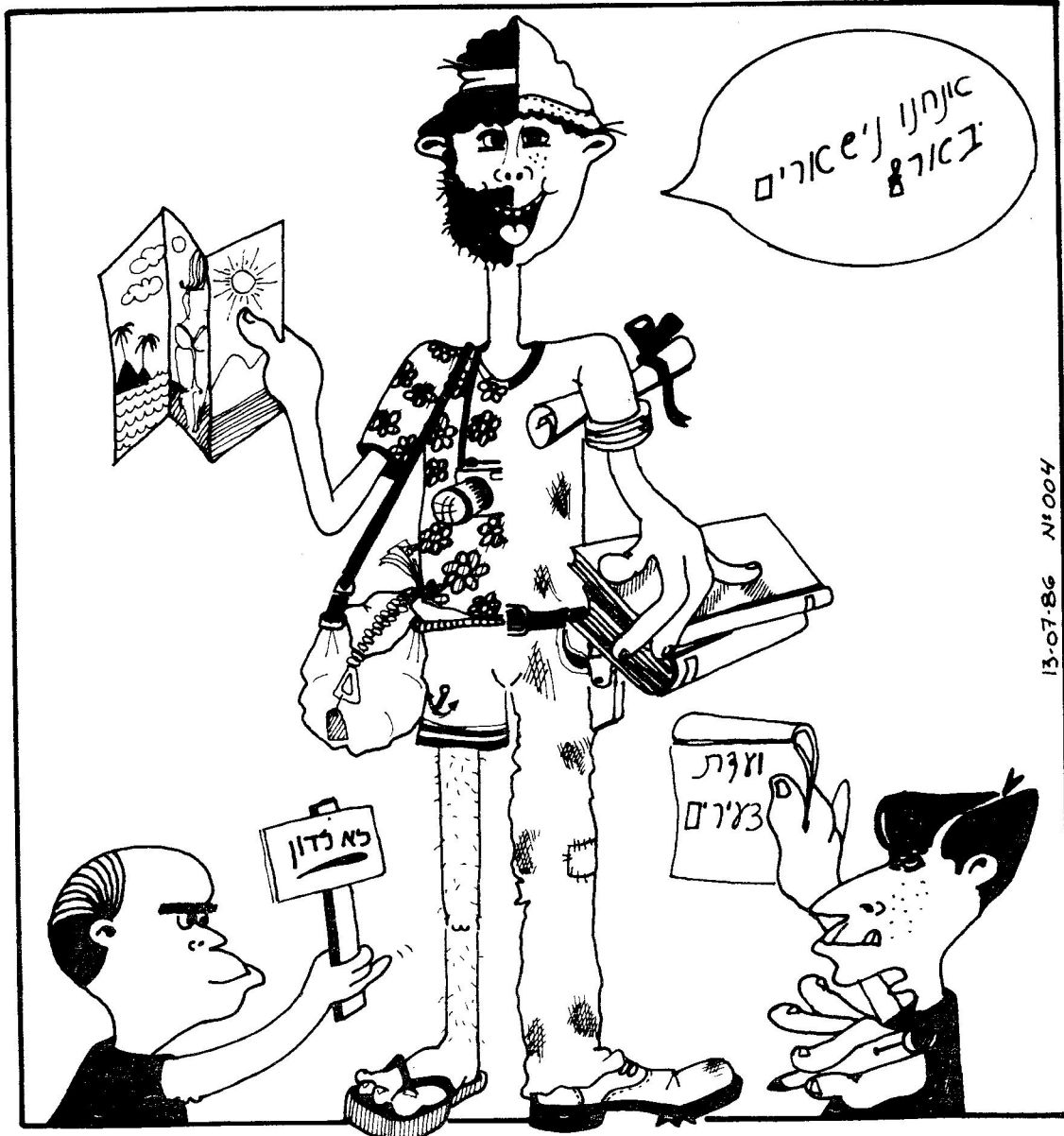

העיתון

דף רציני

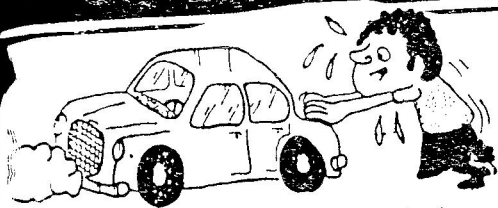

BY: ADRIAN

13.07.86 №1004

מה התפלגת

כמה דקות לפני שכלי התקשורת מגלגלים לנו מסע פוליטי כביר של ראש ממשלתנו הנוכחי היישר לתוך הקיץ הרוחח עם זיקה מרוקאית לשלום - מתגלגל אליכם מדור מקומי נוסף.

לאחר שלושה שבועות יבשים מעלון ומלאי מודעות קינג-סייז בכל צבעי הקשת על הלוח - אפשר לקחת אויר ולהתגלגל עם העלון לסופשבוע קריר יותר (אולי).

את מסכת הסיומים והפרידות חתם ערב של קבוצות "אלון" ו"שחק שפגשו אולם מלא (ממש!) בבית הבנים והעלו את הברווזון-הקבוצני-המכווער מפרי עטו של טנא, בצד תערוכה מכובדת של עבודות גמר ואמנות. בזאת כנראה - הסתיימה סופית שנת הלימודים ולגבי בני ובנות "אלון" - גם המוסד. אז פשוט - בהצלחה - עכשיו באמת צריך את זה בדרכים - קיבוץ, צבא, תנועה וגם הלאה.....

בינתיים חזרו בני "ערבה" עטורי שפופים ושריטות מאופנועי ירוך הקורצים ("מה אתה מביץ-זה מסמר הטיול!") ותוך כדי ליקוק הפצעים עדכנו היטב את בני "אלון" שהפליגו ביום א' האחרון.

ואם כבר סיום מוסד - בליל שבת האחרון נערך על הדשא ערב צנוע משתתפים בסגנון ערב מוסד טיפוס ליקבלת "ערבה" ו"אלון" לזרועות הח"ץ. אחרי מעבר - חלקי מאד - על חבלים ביץ המוסד לח"ץ ויחד עם מתנותיו של אביהו - הם כעת עמנו.

בשבועיים האחרונים השתתפנו בשתי חתונות - של תמי ועופר הבונים ביתם עמנו, ושל עינת וריצ'רד שקפצו אלינו מונקובר. מזל טוב לבני הזוג ולמשפחות, ולנו - הרהור - איך אפשר לעשות לעצמנו שמחה אמיתית מטקס הנישואין?

החם המתיש מאדה - מסתבר - לא רק מיס. מספר כלבים נעלמו לאחרונה מאזור מגוריהם ללא הסבר נוסף. החתולים לעומתם מתרבים בקצב לא נשלט ולאחרונה החלו לקחת חלק פעיל גם בשיחות הקיבוץ תוך זינוקי פאר היישר לרשתות חדר האוכל

באדיבות נושא ה"השתלמויות" קבלנו שתי שיחות קיבוץ סוערות על מסלולים ועקרונות ואחת קצרה עם הצבעה, שמות ותוצאות.

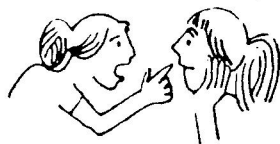
לתוך האקרוז החלו לחדור סרטים כאלה ואחרים בצורה מסודרת מקורות יודעי דבר מסרו לנו שועדת תרבות הצעירה יזמה חתימה על ספריית קסטות, ובכך העלתה אותנו "על המפה" וגרמה לנו להיות ככל האדם.

הזמנות ובקשות מיוחדות אפשר להגיש לארנה דרום.

ומתחת לפני השטח - פעילות מוגברת מתרחשת - כנראה - בוועדת תעשייה הנפגשת בתדירות של אחת לשבוע לפחות, אנחנו מחזיקים אצבעות וממתינים לאינפורמציה מסודרת.

למשק הילדים נוסף לאחרונה זוג סנאים, ולפני כשבוע נולד ראם וכעבור חצי יום מת - חבל! בהזדמנות זו נעדכן אתכם במספר מנעולים, באיזור הספארי ושיכון ט' פינת המוסד - האיזור סגור בשבת בין 1200 ל-1700 על מנעול ובריח, ואחרי 1700 נפתח לרשות הקהל.

נכנס ברגע האחרון (או בעצם יצא לאויר העולם) בנם הצעיר של ג'ו וגילה לאחר מספר נסיונות ולסיום לידת לילה ארוכה אך מוצלחת. מזל טוב רוב רוב הצלחה.

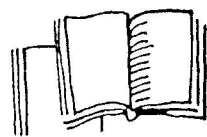
מה נשאר?

כאסח מתגלגל
+++++

על שולחן הניתוחים הפעם - חדר האוכל, המוסד המרכזי ביותר בחיינו (כמעט כמו סידור עבודה) עומד על סף פשיטת רגל ארגונית ומעל ראשו מרחפת סכנת צור סגירה (זמניק) שתוציא אליז כשיישר לה לגמריי. מדובר בעיקר בארוחות בוקר וצהריים. רמת הנקיזן והתחזוקה הכללית (ראה מכונת שטיפת הרצפה הקורסת מדי יומיים ויוצאת מכלל פעולה!) והכל סביב חוסר היכולת המתמשך למצוא מרכז ואו צוות קבוע לעניין. החברים מוזמנים לנצל במה זו להצעות, רעיונות ואפילו התנדבות לעניין....

מגלגלים עיניים
+++++

ספר ישראלי טרי שהתפרסם בכל הארץ - "עניין ערך אהבה" מאת דוד גרוסמן. הסופר הצעיר שעבר לא מזמן משירה לפרוזה מגלה יכולת תיאור ואותנטיות יוצאת מהכלל, ומוליך אותנו על רקע השואה מקרית היובל בירושלים דרך מעמקי היס אל מחנה ריכוז בפולין בזמן מלחמת העולם השנייה. תאור מזוית יוצאת דופן - מומלץ בהחלט!

חדש אהבה

גלילת בטן
+++++

הפעם על שולחננו - גלידות. במרכז המסעדה של רובע ב' באסדוד
וליד המשטרה ברחובות ממוקמות שתי חנויות של רשת ופיקה למדי
ובלתי מוכרת - גלידת "טוקיו". הבעלים - ארנסטיןאים שנסים להביא
אלינו את טעמם הבלתי מתפשר של גלידות בואנוס-אירס.
המחיר שווה לכל נפש והטעמים המומלצים - קונדאק עם אגוזים.

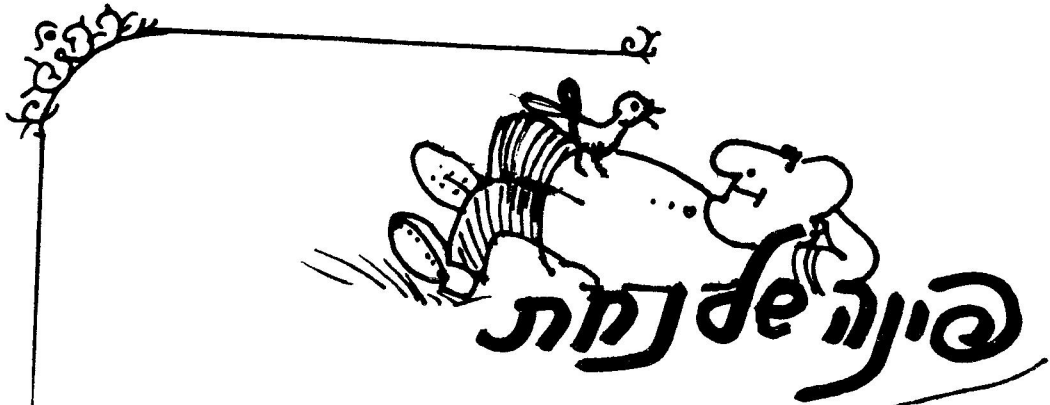

...אמנם הוא לא לוחם ותיק. הינו קרובה
אך זה אינו אומר שבהגלה הוא לא היה צריך לזכות
נכון שלא היה צריך לבחש רק שש כי אם רק שתמיד
אבל גם מארדונה לא ידע שגב הוא ינשא בסוף כל הכתפיים.

מילא את הכבוד כבר אי אפשר להחזיר,
אך מה' אם הפרס הנכסף שאותו הוא רצה בכל מחיר.
הפרס שהיה מבטיח לו כניסה חינם לבית-הבנים
דבר שהוא מחכה לו כבר כמה שנים.

השקדים.

התבלבלנו... סליחה
איך זה לא שמנו את שם שמו לקצ צכף
אטונו מונצטא.
אנחנו באמת מתנצלים!
זוהי! גם הצור השני
ואנך משהו.

פינה של נחמה

* מצל טוב

לסוניה ולצביא
 אסבא צוויג ואלה
 פאמלפחה פאצאלה
 עם פאצאלה פאן נתן

* ומאס דאס פאמחון

מצל טוב

אע"פ זעגו אפאצאלה פאן (—)

* ושלא נשכח!

בעליון פאקצום זכינו אדבק אל "תבואת" פאמחון
 "חצב" ו"ליבאל" וגם אל המאכל והמטפלה,
 אדל ה"אופכים" צאלו און מהפאס.
 חבאל צנוק אהחציב. אכן אונחן מהרבים אל
 "אופכים" אל סיאס השנה, סיאס ה"יה" היסאבי, אל
 אצויתם הקבלה אמאס. חול אצה, כמאבן, אונחן
 מהרבים אל ה"צוה" פאצאלה אל "אופכים" - ליהארה
 אצויה ואינה, לסייחו אל אבאצתם ה"אופכים"
 ליהארה אטלם - דהצאלה.